אוצר מדרשים — סעודת לויתן

סעודת לויתן

[בית המדרש ח"ו 150]

לעתיד לבוא מביא הקב"ה הצדיקים לג"ע ואומר לגבריאל לך ותן שלום לצדיקים בשמי, מיד הולכין מיכאל וגבריאל שרי ישראל ועומדין על פתח גן עדן ואומרים לצדיקים קבלו שלום ממלך מלכי המלכים הקב"ה, באותה שעה משיבים הצדיקים ואומרים: מיכאל וגבריאל! לכו ואמרו להקב"ה אם רצונו יבא ויסעוד עמנו בסעודה המתוקנת לנו בג"ע, שנאמר יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו, ואז הולכין מיכאל וגבריאל ואומרין רבש"ע כך אומרין הצדיקים שתלך לסעוד עמהם. מיד ישמע הקב"ה להם ויכנס עמהם בג"ע, ותיכף שיבא שם הקב"ה הצדיקים עומדין על רגליהן ויתמלא כל העולם אורה שנאמר אל ה' ויאר לנו וגו' וא"ל שלום לכם הצדיקים מפני מה אתם עומדים על רגליכם שבו איש תחתיו, והוא עצמו יושב במקומם, וא"ל שתו בטוב ואכלו וגם אני לא באתי אלא כדי לסעוד עמכם שנאמר באתי לגני אחותי כלה וגו'. א"ל בני מיום שבראתי את עולמי לא הייתי מונע מכם אלא כסא הכבוד שנאמר כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו, ועכשיו אני מנחיל אתכם מכסא כבודי שנאמר וכסא כבוד ינחילם. מיד מכריז הקב"ה שיבואו כל פרנסים טובים לישראל ומכניסם לפניו ומשחקים לפניו עמו כאדם המשחק עם חברו, שנאמר והקימותי לכם שבעה רועים ושמונה נסיכי אדם, ואלו הן הז' רועים: אדם, שת, אנוש, מתושלח בימינו, אברהם יצחק ויעקב משמאלו. ואלו הן הח' נסיכי אדם: ישי שאול שמואל צפניהו חזקיהו אליהו משיח, ודוד מסב כנגד השכינה ששה טפחים שנאמר כסא כשמש נגדי. משה רבינו רחוק מן השכינה ששה טפחים כאורך הלוחות. באותה שעה שאול עומד על רגליו ואין לו מקום לישב, באותה שעה עומד דוד מלך ישראל ואומר רבש"ע שאול מלך ישראל מלך לפני והוא צדיק גמור תן לו מקום לישב, מיד יתן לו הקב"ה מקום לישב, והיה שלמה משמח לפני אביו ואומר על שאול בקשת רחמים ובקשת לו מקום לישב, עלי לא כ"ש שיש לך לבקש רחמים להושיבני, באותה שעה פתח הקב"ה בשבחו של שלמה ומחזיק לו טובה בפני הצדיקים וא"ל מה עשה בנה בית שלו בי"ג ושלי בשבע שנים, ולא עוד אלא שהקדים מלכותי למלכותו, שנאמר חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב. ונותן לו מקום לישב, שנאמר לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך, לאחר שיושבין כל אחד ואחד במקומו, משה רבינו מתקן להם סעודה לצדיקים שנאמר חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים. באותה שעה עומד מלכי צדק ונותן שכרו לכל צדיק וצדיק ואומר פלוני ופלוני יסעוד סעודה למחר, שנאמר אז נדברו יראי ה'. באותה שעה עומד הקב"ה על רגליו ומשקה כל אחד ואחד מן הצדיקים וא"ל מאיזה יין אתם מבקשין של תפוחים או של רימונים או מיין המשומר בענביו מששת ימי בראשית, ואני בעצמי ובכבודי אשמח אתכם. באותה שעה באין כל הרשעים

ורואין כל הצדיקים כל אחד ואחד בכבודו וביקרו, אברהם יצחק ויעקב בראשם, וברקים של אש יוצאים מפיהם וקרני הוד בראשם, וזיום מבהיק מסוף העולם עד סופו, ואומרים הרשעים מי אלו אשר הקב"ה עושה להם כל הכבוד הזה, וא"ל הם צדיקי ישראל. באותה שעה אומרים אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו, אשרי שזה מלכם, אשרי המלך שאלו עמו, ואשרי העם כלו שהקב"ה עושה להם הכבוד הזה, באותה שעה שולח הקב"ה למלאך המות שהיה מקטרג על ישראל, בסנגוריא. ויצר הרע שהיה מושך לבו של אדם לעבירה פרשו הקב"ה מעליהם והורגו באשו של נהר דינור ושורפו ובולעו מן העולם, שנאמר ובלע המות לנצח וגו', ולא ימצא עוד. ויהי הקב"ה לישועה ולנחמה ולשמחה לצדיקים שנאמר ואמר ביום ההוא וגו'.